

5. svibnja 1995. Njema ki mediji pisali o Bljesku – Hrvati srušili lažni ‘mit o srpskom vojniku’ koji je Jugoslavija gradila u svijetu!

Objavio: Petar Horvati - 5. svibnja 2020. u 09:40

Foto: snimka zaslona

„Hrvatska je briljantnom pobjedom u zapadnoj Slavoniji u vrstila svoju me unarodnu poziciju i uništila velikosrpski mit o nepobjedivosti“, piše ugledni bonski dnevnik ‘General Anzeiger’ na dan, 5. svibnja 1995. godine.

Sjajna hrvatska pobjeda i sramotni bijeg cijelog 18. korpusa srpske vojske preko Save, nakon što su etiri godine sijali smrt u Zapadnoj Slavoniji u trokutu Pakrac-Novska-Nova Gradiška, bio je glavni motiv takvom pisanju njema kog dnevnika.

Pažljivo gra eni vojni ki mit o srpskom vojniku i njegovoj nepobjedivosti uništen je kao balon od sapunice pred naletom tada Hrvatske vojske koja prakti ki od 1992. godine i oslobo enja Dubrovnika nanosi srpskoj vojsci goleme gubitke na svim bojištima.

Dok Nijemci vjerojatno nisu znali da je mit o nepobjedivosti srpske vojske gra en na lažima i povijesnim krivotvorinama, upu eniji Hrvati su znali su da je **taj mit pažljivo gra en kao dio jugoslavenske i velikosrpske propagande u cilju porobljavanja i pokoravanja Hrvata.**

Naime, paralelno s njim **u Jugoslaviji je gra en i mit o Hrvatima kao narodu nesklonom vojsci i ratni koj hrabrosti.**

To je u komunisti koj Jugoslaviji bio jedan od argumenata i objašnjenja zašto tako malo Hrvata ide u profesionalnu službu JNA i milicije. Naravno, pravi razlog je bio druga ije naravi: JNA i milicija Jugoslavije bile su mrske Hrvatima jer su bile gotovo potpuno velikosrpske s prvenstvenim ciljem ‘discipliniranja Hrvata i njihovog separatizma’. To se otvoreno pokazalo osobito 1991. godine kada su, umjesto poslušnosti Predsjedništvu SFRJ ili ak okretanja cijevi prema Beogradu i zlo incu Slobodanu Miloševi u, izvršili frontalni napad na Vukovar i Hrvatsku s ciljem uništenja Hrvata.

Laži i mitovi o ‘nepobjedivom srbijanskom vojniku’ – u službi velikosrpstva!

Ove dvije vojne akcije Hrvatske vojske, Bljesak i Oluja, bili su najteži poraz u pažljivo gra enoj mitomanskoj i lažiranoj vojnoj povijesti Srbije, punoj poraza i izgubljenih bitaka.

Spomenimo samo neke velike vojne poraze koje su Srbi doživjeli u svojoj povijesti: bitka na **Marici** 1371. godine kada su Srbi vo eni bra om Mrnjav evi , premda etiri puta brojniji, bili do nogu poraženi od Turaka i doslovce “kada je svanulo, Srbi su po eli masovni bijeg i pobjegli...” (monah Isaija, suvremenik), sli no kao u Bljesku i Oluji. U toj bitci je, u srpskoj narodnoj pjesmi lažno opjevani junak Kraljevi Marko, postao turski vazal i krenuo s Turcima na krš ansku Europu, te je u bitci na Kosovu sudjelovao na strani Turaka!

O porazu na **Kosovu** 1389. Srbi su ispjevali brojne mitove. Ondje se, uz Srbe, borila brojna albanska i hrvatska bojska, kao i druge europske krš anske postrojbe koje su pokušale zaustaviti nadiru u militantnu islamsku silu.

Dug je niz poraza “nepobjedivog i ratni kog naroda”, kako su Srbi tepali sami sebi u obje Jugoslavije. Da sada ne nabrajamo poraze kod Niša, Smedereva i drugih gradova dok je Srbija stenjala 450 godina pod turskom izmnom kao vazalna država: sjetimo se velikog poraza od Bugara na **Slivnici**, blizu Sofije koju su Srbi htjeli osvojiti 1885. godine. Razbivši Srbe bugarska vojska ve je bila gotovo nadomak Beograda koji je bio bez organizirane obrane. Srbe tada ponovno spašava me unarodna zajednica, kao i u Oluji, konkretno govore i – Austro-Ugarska je zaprijetila da e u i u rat s Bugarskom zbog Srbije (Srbija i Austro-Ugarska su bile saveznice do ubojstva kraljevske obitelji Obrenovi a 1903. godine kada je na elo Srbije došla dinastija Kara or evi a sklona Rusiji, Francuskoj i Engleskoj na ra un njema kih i austro-ugarskih interesa. Njihova politika izazvala je I. svjetski rat).

Balkanski ratovi bili su koalicijsko djelo naroda juga Europe protiv ‘bolesnika na Bosporu’, a srpski uspjesi i okupacija Kosova i Makedonije bili su pra eni nevi enim zlo inima nad Albancima, ali i Makednocima. Nad tim zlo inima se zgražala civilizirana Europa jer se radilo o masakrima civila pra enim silovanjima i etni kim iš enjem kakvi nisu vi eni u modernoj europskoj povijesti.

Nakon po etnih uspješnih obrana, Srbi u **I. svjetskom ratu** doživljavaju niz težih poraza, a osobito kod evrtije, te hrvatske postrojbe ulaze u prazan i napušten Beograd. Srpska se vojska u bijegu i rasulu povla i na Krf, otok na Mediteranu, po inivši i pri tom povla enju brojne zlo ine nad Albancima i Crnogorcima. Uglavnom, razbijena srpska vojska je pasivizirana i kasnije se aktivnije uklju ila u borbe tek probijanjem Solunskog fronta. Dok se u Jugoslaviji i srpskoj historiografiji u ila nepotpuna informacija **da je srbijanska vojska probila Solunski front**, od Valone u Albaniji do Soluna u Gr koj, prava je istina **da su glavninu snaga na solunskom frontu inile francuske snage**. One su inile ak 50 posto od 717.000 savezni kih vojnika na tom bojištu, od kojih je 70.000 Francuza poginulo. Pokrpana srbijanska vojska nakon poraza u Srbiji brojila je oko 120.000 vojnika i inila bitnu manjinu savezni kih snaga na solunskom frontu (16% ukupnih vojnika).

Ali da je Srbija kapitalizirala svojom sposobnom i prijetvornom diplomacijom I. svjetski rat – to je istina. **U II. svjetskom ratu Srbija i Beograd pada bez borbe**. Srbijanski vojnik je napustio Beograd i na po etku II. svjetskog rata, kada su Nijemci bez borbe ušli u glavni grad.

Njema ka vojska je, dakle, u svega tri dana ušla u Beograd, premda je Hitler mislio da e borbe za grad trajati više sedmica, jer su laži o “herojskom srpskom vojniku” kružile Europom još od kraja 19. stolje a i ratova s Turcima. Nijemci su predvi ali napade pet svojih divizija na Beograd, strateški vrlo lagan grad za obranu na uš u Save u Dunav, ali srbijanska kraljevska vojska se nakon kratkog otpora kukavi ki razbježala (kao u Bljesku i Oluji, op.)

Tako je poru nik Klingenberg prešao na beogradsku obalu nabujalog Dunava s jednim poru nikom i osmoricom vojnika, kao izvidnica tim divizijama, i naišao na – prazan i napušten grad iz kojeg je pobjegla “ratni ka” srpska vojska.

Tako er, Beograd je grad koji je možda pružio najslabiji otpor nacizmu u II. svjetskom ratu u cijeloj Europi!

Štoviše, poznat je po tome da je bio prvi grad o iš en od Židova još 1942. godine.

Svi srpski mitovi imali su i imaju samo jedan cilj – osnažiti velikosrpske tendencije u vlastitom narodu i izvršiti psihološku stratešku pripremu u Srbiji i me u Srbima u okolnim državama za planirane agresije.

Istu funkciju imao je pažljivo uzgajani mit o genocidnosti hrvatskog naroda, vješto umotan u floskulu fašizma, kao i mit o Hrvatima kao ne-vojni kom narodu. Povijesna je istina da je 1945. napravljen genocid nad Hrvatima, a ve ranije, od 1941., etnici i partizani su po inili brojne masovne zlo ine. Godine 1991. ta namjera genocida je trebala biti u potpunosti realizirana.

Bljesak i Oluja – vojne katastrofe i porazi ‘nepobjedivog srpskog vojnika’

I kona no, niz sramotnih poraza srbijanske vojske u 20. stolje u kulminirao je u Bljesku i Oluji.

Kada je Hrvatska vojska oja ala, te nanijela niz poraza Srbima od kraja 1991. do 1995. (Zapadna Slavonija, Dubrovnik, Miljevci, Gospi , Maslenica, Kupres, Dinara i dr.), u svibnju Bljeskom i u kolovozu Olujom 1995. godine – dotukla je srbijansku vojsku. Srbi su bili doslovno razbijeni i natjerani u bijeg kao da se radi o hajdu koj skupini, a ne o organiziranoj vojsci. Njihova je vojska okupirala tre inu Hrvatske, godinama bombardirala hrvatske gradove i izvršila genocid nad hrvatskim narodom na okupiranim podru jima, a sada je kona no bila potu ena. Njihovo glavno uporište, Knin, napušten je gotovo bez borbe, u pani nom strahu, sasvim druga ijim na inom nego što su to pokazivale prijetnje koje su po ele još prije 1990. godine, prije po etka rata.

Nakon sramotnog bijega na traktorima preko Save za vrijeme Bljeska, uslijedio je onaj u Oluji kada se “hrabri srbijanski vojnik” natjecao tko e prije pobje i i ostaviti svoj narod na cjedilu. To je bilo potpuno suprotno od onoga kako je postupao hrvatski vojnik, gotovo goloruk, u Vukovaru, Livnu, Petrinji, Sunji... strašne ratne 1991. godine.

I to je bitna razlika hrvatskog asnog vojnika i srbijanskog, lažima i mitovima opjevanog vojnika.

Da se me unarodna zajednica nije umiješala, kao i slu aju bugarsko-srbijanskog rata 1885. godine, Hrvatska vojska bi ušla u Banja Luku i oslobodila cijelu Bosnu i Hercegovinu.

No, i bez toga **Bljesak i Oluja ostaju ne samo najve e vojne pobjede Hrvata, ve i najteži poraz Srba u njihovoj povijesti.** U svim drugim bitkama, oni su se ponovno vra ali uz pomo svjetskih sila (Austro-Ugarska i Rusija u 19. stolje u, Engleska, Francuska u I. svjetskom ratu, Turska u II. balkanskom ratu, Crvena Armija u II. svjetskom ratu) i zakulisnim diplomatsko-politi kim igrama.

Ove poraze i vojna poniženja koje se doživjeli od hrvatskog vojnika Srbi ne mogu niti nakon 24 godine prežaliti.

Predsjednik Srbije, Aleksandar Vu i , i danas prijeti Hrvatima da se Bljesak i Oluja ne e ponoviti.

Zaboravlja Vu i , i njegovi pobo nici Vulin i Da i , da se nikada više ne e ponoviti 1991. godina kada su goloruki hrvatski narod i hrvatski mladi i stali pred tre u vojnu silu u Europi, JNA. Jer je danas hrvatski vojnik spreman i naoružan da brani svoju domovinu od svakog napada, pa i onih koji prijete s druge strane Dunava.

Odavno je srušen u Hrvatskoj mit i laž o nepobjedivom srbijanskom vojniku te ovdje nitko više ne vjeruje u te bajke.